

عنوان مقاله:

بررسی پارچه های دستباف محلی فراموش شده استان هرمزگان (چادر شبافی شهر بندرگروک)

محل انتشار:

دومین همایش ملی حکمت اسلامی و هنر (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سودابه زاهدانی - دانشگاه جامع علمی-کاربردی، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

صنایع دستی مجموعه ای از اصیل ترین و کاربردی ترین هنرها و مهارتهایی است که نشان دهنده هویت و پیشینه هر منطقه است. چادرشب بافی گروک (جولاقی بافی) یکی از هنرهای فراموش شده ایرانی است که در آن، فرد بافنده با استفاده از الیاف پنبه و دارهای پاچالی دو وردی، پارچه هایی با طرح چهارخانه ریز و درشت و ساده برای مصارف چادر شب، لنگ، تور (جلیل)، بافت پارچه ای به نام شبله و پارچه بادبان کشتی، تولید می کرده است. اجزاء مختلف دستگاه جولاقی بافی و ابزارها و رنگهای مورد استفاده برای رنگ رزی، همه از گیاهان منطقه تهیه می شده است، که خود گواه اصالت و قدمت آن را دارد. این هنر در میان مردم شرق استان هرمزگان، در مناطق جوزان، سرریگان، کلیبی و گروک بسیار رایج بوده و بیش از ۱۰۰ کارگاه بافندگی، مایحتاج ساکنین منطقه و شهرهای اطراف را تولید می کردند و حتی مازاد تولیدات خود را به کشورهای حوزه خلیج فارس و هندوستان و پاکستان صادر می کردند حدوداً ۳۰ سال است که به علت ورود پارچه های ماشینی و کارخانه ای، واردات بی رویه کالاهای مشابه و ... غبار فراموشی را بر این هنر-صنعت پاشیده است. هدف از این مقاله آشنایی با هنر جولاقی بافی، ابزار و دستگاه بافندگی و تولیدات آن میباشد. در این راستا پژوهشی میدانی (مصاحبه با افراد پیشکسوت در منطقه) و مطالعات کتابخانه ای صورت گرفته است تا جوانان این هنر-صنعت را شناخته و به آن گرایش پیدا کنند و امید است با شناسایی مشکلاتی که باعث نابودی این هنر-صنعت شده است، راه چاره ای برای احیای آن پیدا کنیم.

کلمات کلیدی:

جولاقی بافی، چادر شب، گروک، دارهای دو وردی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679223>

